

: Posamezna številka 6 vinarjev :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 8. jutraj, ob ponedeljkah ob 10. dopoldne. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnishu mesečno K 1.20, s dostavljanjem na dom K 1.50; s pošto celoletno K 20.—, polletno K 10.—, četrtletno K 5.—, mesečno K 1.70. Za inosestevno celoletno K 30.—.

Telefon številka 303.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

: Posamezna številka 6 vinarjev :

Uredništvo in upravnishu je v Frančiškanski ulici 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnishu. Neprankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti znamko.

Telefon številka 303.

Italijansko-turška vojna.

Italija gre do skrajnosti

in noče slišati ničesar o tem, da bi dala Turčiji kako odškodnino za Tripolis, kakor noče privoliti niti v to, da bi Tripolis dobila samo pod pogojem, da obdrži turški sultan še nadalje formalne suverenske pravice nad Tripolisom. Italija hoče imeti vse, Tripolis mora biti popolnoma njen, ona ne govori več o okupaciji, ampak o aneksiji Tripolisa in Cirenajke.

V takih okoliščinah ne more biti, seveda, niti govora o kakih pogajanjih, ampak samo o vojni, ali pa popolni in brezpogojni kapitulaciji Turčije, ki izgubi Tripolis na vsak način in vprašanje je samo še, ali ga izroči Italiji mirno, prostovoljno, ali pa še-le po nesrečni vojni, ker to je jasno, da Turčija Tripolis sicer lahko brani z orožjem, rešiti ga pa ne bo mogla.

O tem so prepričani tudi Turki sami in ako oni nočejo odstopiti Tripolisa Italiji mirno, prostovoljno, ampak se raje bojujejo, je to samo zato, ker je turško ljudstvo bolj bojažljivo kot razsodno, merodajni činitelj cesarstva pa morajo računati s to bojažljivostjo, ker ako bi prostovoljno izročili Italiji Tripolis, bi s tem izvali proti sebi ljudstvo, ki se z novim režimom takointako še ni sprijaznilo in potem bi

doživel mladoturški režim popolen krah.

Svoj režim hočejo obvarovati mladoturki od poraza in zato se bojujejo — za Tripolis. Mladoturki se hočejo res bojevati in sicer ravno tako, kot to zahtevajo fanatične ljudske mase, to je do skrajnosti in z vsemi dopustnimi in nedopustnimi sredstvi, ker v vojni se ne ozira nihče na to, kaj je dopustno in kaj je nedopustno, ampak samo na to, kaj je koristno. Saj je Italija napram Turčiji tudi zelo neobzirna in zakaj naj bi pokazovala Turčija napram nji več obzirnosti?

Ali v tej odločnosti mladoturškega glavnega odbora

tiči velika nevarnost za evropski mir,

ker on hoče izvesti z vso rigoroznostjo bojkot italijanskega blaga, izgnati iz Turčije vse italijanske državljane, konfiscirati njihovo premoženje in potem proglasiti sveto vojno, Italija pa izjavlja, da začne z vojnimi operacijami tudi v evropski Turčiji, ako izvrši turška vlada kakršnibodi nasilje nad italijanskimi državljani, ki se nahajajo na Turskem.

Dokler se vršijo boji samo v Afriki, ni nobene nevarnosti za evropski mir — vsaj velike nevarnosti ne, ker v Tripolisu in Cirenajki niso ogroženi interesi nobene evropske velike sile — vsaj ne naglašena nobena velika sila nobenih svojih zahtev z ozirom na ti dve deželi. Ali onega hlapca, ko bi nastala med Italijo in Turčijo vojna na evropskih tleh, bi bil v

ognju najprej ves Balkan, potem pa tudi cela Evropa, ker v evropski Turčiji imajo svoje življenske interese balkanske države, a svoje interese na Balkanu naglašate — opravičeno ali ne — tudi Rusija in Avstro-Ogrska, vsaka teh držav ima pa — svoje zavznike!

Italijanske čete

so se že izkrcale v več krajih v Tripolisu in Cirenajki in okoli mesta Tripolis, ki se nahaja že dosti časa v italijanskih rokah, so se že vršili in se ponavljajo hudi boji med italijanskimi in turškimi četami. Italijani so se utrdili izven mesta, turške tripoliške čete so pa baje razdeljene na več delov, glavna moč se pa nahaja v nekem hribovju približno en dan hoda od mesta Tripolisa v notranjost dežele in zbirajo ter organizirajo za vojno tudi domače prebivalstvo.

Turška konjenica prihaja pred mesto Tripolis vznemirjati Italijane, ki so jo sedaj s pomočjo topov z vojnih ladij vedno odbili, ko pa pridejo še italijanske čete, določene za vojno — ker sedaj branijo mesto Tripolis samo mornarji — začnejo gotovo takoj prodirati proti notranjosti in za to je pričakovati v najkrajšem času večjih bojev okoli hribovja, na katerem so se utrdile turške čete.

Ob albanski obali

že dosti časa ni bilo nobenih bojev, ali mogli bi se ponoviti, ako je resnična vest, da je turška vlada obvestila italijanske državljane, da jih bo smatrala za turške državljane in jih za najmanjše neljalno vedenje postavila pred vojno sodišče. Ako Turčija to svojo pretnjo izvrši, je gotovo, da bodo ob balkanski obali in potem tudi na suhem kmalu pokali topovi in potem vojna ne bo več lokalizirana samo na Cirenajko in tudi ne omejena samo na Italijo in Turčijo.

V naslednjem podajamo najnovejša poročila s bojišča.

Izkrcanje italijanskih vojakov na tripoliško obrežje.

Rim, 12. oktobra. Izkrcanje italijanske armade na tripoliško obrežje se vrši v najlepšem redu. Dosedaj so Italijani izkrcali 22.000 mož.

Italijani tepni pred Derno.

Rim, 12. oktobra. Izkrcanje italijanskih vojakov pri Denu in Cirenajki se je temeljito ponesrečilo. Ko so Turki zapazili, da nameravajo Italijani pri Denu izkrcati vojaške, je obrežna baterija pričela z vso silo streljati na italijanske eksportne in vojne ladje. Razvila se je huda bitka, tokom katere je italijansko brodovje uničilo skoro vse utrdbe v Denu. Poročila govore o nebroj mrtvih in ranjenih na obeh straneh.

(Nadaljevanje na tretji strani.)

Ti naši „protesti“!

Slovenci imamo pred drugimi avstrijskimi narodi dve prednosti: najljubljenejši smo od vseh in — najbolj zatirani; drugo prednost imamo najbrže radi prve in dokler bomo svojo lojalnost vsak dan nosili na trg, bomo vsak dan — tudi tepeni, oni naši sosed, ki niso tako neumni in zabiti, kot mi, bodo dobivali pa na naš račun vedno več pravic, ker na Dunaju dobro vedo, da odgovorijo zastopniki slovenskega naroda na vsak nov udarec samo s kakim formalnim protestom, ali vlade, te svoje dobre matere, ne zapustijo nikdar in v nobenem slučaju.

V zadnjih letih, odkar nas zastopajo v državnem zboru skoraj izključno samo klerikalci in odkar imajo klerikalci tudi v kranjski deželi takorekoč neomejeno moč, je postala vlada posebno radodarna z udarci, ki nam jih daje kar iz navade že, če tudi tega naši narodni nasprotniki morda ne zahtevajo tako odločno. — Vlada nas smatra za nekaj „quantité négligeable“, s katerim lahko dela kar se ji zljubi.

Da je temu res tako, nam dokazuje tudi osnove nove nemške ljudske šole v Trstu, kjer so Nemci skoraj bi rekli popolnoma neznanstvena kolonija in so v šolskem oziru preskrbljeni tako dobro, oziroma še boljše kot v kakem izključno nemškem mestu, v katerem ni niti enega človeka, ki nemški ne bi znal in je tudi okolica daleč naokoli popolnoma nemška.

Slovencev je v Trstu gotovo dobra tretina in in so domače prebivalstvo, slovensko je tudi zaledje Trsta in vendar ni v Trstu niti ene srednje šole, kjer bi se vsaj par predmetov poučevalo v slovenskem jeziku. Pa kaj govorimo o slovenskih srednjih šolah v Trstu, kjer nimajo Slovenci — tretjina prebivalstva! — niti ene javne ljudske šole, ampak moramo Slovenci z velikimi žrtvami vzdrževati sami svoje ljudske šole, država pa milostno plačuje samo par učiteljev na šolah C. M. D.

Vse nemške šole v Trstu so državne, ker mesto noče vzdrževati nikakih neitalijanskih šol, kar je umljivo z ozirom na zahteve Nemcev, ki so v Trstu samo kolonija, ali je velika krivica z ozirom na zahteve Slovencev, ki so v Trstu domače prebivalstvo, so močan gospodarski in politični faktor in bi bila dolžnost mestne uprave skrbeti za njihovo šolstvo.

Seveda bi bilo zastonj pričakovati od zagrizene italijanske mestne uprave, da bi slovenskim zahtevam ugodila prostovoljno, neprimorano, ali ona c. kr. vlada, ki more siliti ljubljansko občino, da vzdržuje za otroke nemških in nemškotarskih starišev nemške šole, bi mogla prisiliti tudi tržaško občino, da bi vzdrževala šolo za otroke slovenskih starišev.

Ali vlada je napram Italijanom brez moči, in sicer ravno zato, ker Italijani niso tako neumni, da bi vedno naglašali svoj avstrijski patriotizem

in svojo lojalnost, kot to delamo Slovenci; vlada se Italijanov boji in zato jih noče dražiti radi — Slovencev, ki so takointako z vsem zadovoljni in se omejujejo pri vsaki krivici, ki se jim zgodi — na kak prazen protest kakega poslanca, k večjemu pa skličejo kak protestni shod, potem je pa zopet vse mirno in zadovoljno, ljudje se razidejo in — pozabijo.

Tudi sedaj je protestiral dr. Rybář radi otvoritve nove nemške šole v Trstu. Časopisi so to registrirali, morda si je „notirala“ protest tudi c. kr. vlada, ali pomagalo ne bo nič: nemško šolstvo se bo še naprej v Trstu prav bujno razvijalo, v njih se bodo še dalje germanizirali slovenski otroci, za slovensko šolstvo v Trstu bomo morali pa še nadalje skrbeti sami in ako hočemo, da naš element v Trstu napreduje, bomo morali s prav obilnimi prispevki podpirati Ciril Metodovo družbo.

Vrednost naših protestov je in ostane minimalna, na resolucije naših shodov se nihče ne ozira in se ne bo oziral, dokler ostanemo Slovenci taki kakršni smo. Kadar dobi vlada kak protest, se ne vprašuje v prvi vrsti proti čemu in zakaj se protestira, marveč je za njo epino merodajno kdo protestira in ako sd onega, ki protestira, vlada količkaj boji. ugodi njegovim zahtevam, ako je le mogoče, sicer se pa za protest navadno niti ne zmeni.

In Slovenci nismo dali vladi menda še nikdar povoda, da bi se nas kaj bala.

Iz slovenskih krajev.

Iz Novega mesta. V smislu § 19. tisk. zakona zahtevam z ozirom na dopis iz Novega mesta prijavljen v Vašem listu z dne 11. oktobra 1911. št. 583. da na istem prostoru in pod istim naslovom Vašega lista objavite sledeči popravek: 1. Ni res, da se jaz in moja soproga najbolj odlikujemo kot agitatorja za občinske volitve, res je pa, da midva za tiste ne agitirava. 2. Ni res, da se moja soproga vmešava v občinske volitve in pobira volilna pooblastila, res je pa, da ona v tem oziru ni storila nikakega koraka. 3. Ni res, da moja soproga zanemarija vzgojo svojih otrok, res pa je, da ona svoje otroke zelo dobro vzgojuje. Novo mesto, dne 11. oktobra 1911. Franc Ammann, c. kr. davčni upravitelj in uradni predstojnik. (Ker smo obveščeni od zanesljive strani, da je bila v dopisu storjena g. Ammannu krivica, obžalujemo, da je izšel dopis v našem listu. Uredništvo „Jutra“.)

Iz Celovca. Redke so narodne prireditve v Celovcu. Vsled tega je obisk istih navadno poveljen, kajti vsakdo že težko pričakuje, da se zopet razvedri v slovenski družbi, ob zvokih slovenske godbe in slovenske pesmi. Taka prilika se bode nudila narodnim koroškim Slovincem v soboto zvečer, ko priredi celovška C. M. podružnica v dvorani hotela Trabesinger zabaven

večer. Pričakujemo, da nas posetijo narodni Korošci v velikem številu. Tudi bratje onstran Karavank nam bodejo dobrodošli, ako nas posetite. Na veselo svidenje! Odbor.

DNEVNE VESTI.

Dr. Šušteršič — kranjski deželni glavar? „Grazzer Tagblatt“ poroča iz Ljubljane, da bo dr. Šušteršič v kratkem imenovan kranjskim deželnim glavarjem. Dosedanji glavar pl. Šuklje odstopi baje v najkrajšem času. Ker se je klerikalna akcija dr. Šušteršiča v Dalmaciji vsled odpora dalmatinske narodne stranke ponesrečila, je dr. Šušteršič opustil misel jugoslovanskega zastopnika v Gautschevem kabinetu in se hoče zadovoljiti z mestom kranjskega deželnega glavarja.

Občinske volitve na Viču. Včeraj so se vršile na Viču občinske volitve. Zanimanje za volitve je bilo naravnost velikansko. Nasproti sta si stali dve listi: Združena napredna in klerikalna. Udeležba je bila ogromna. Pred občinskim uradom so ves dan nestrpno čakale velike množice ljudstva izida volitev. Med njimi je bilo mnogo klerikalnih agentov provokatorjev, ki so neprestano izživali. Dosedaj je znan rezultat iz I. in II. razreda. V prvem razredu so bili izvoljeni naprednjaki: Knez 82, Končan 131, Oblak Franc 131, Pirnat 78, Robežnik 125, Traven 75 in Sojer 74 glasov. Napredni kandidat Josip Tribuč je ostal z enim glasom v manjšini. Mesto njega je izvoljen klerikalec Novak. Vzrok temu je postopanje zidarskega mojstra Stanovnika, ki je na vso moč agitiral proti g. Tribuču. V drugem razredu je zmagala z malo večino klerikalna lista. Med izvoljenimi se nahajata tudi pater Avguštin Čampa. Izid v tretjem razredu še ni znan. Rezultat se razglasi šele danes.

Klerikalci v Mostah so silno veseli, da je bil občinski odbor razpuščen. Pravijo, da je bil poprej pri sejah vedno preprič, sedaj pa ne bo več. Te stvari kvasi posebno okoli znani Oražmov podrepanik Franc Jezeršek. Mož pravi, da se bodo sedaj lahko vršila vprašanja šole, kanalizacije in vodovoda in da se občinske volitve v Mostah še ne bodo tako kmalu vršile. Naj bo le potolažen. Mi odgovarjamo nato, da bodo volitve za klerikalce prehitro, magari če se vrše šele čez deset let. Sicer bodo pa Moščani že poskrbeli, da se bodo volitve vršile prej, kakor sami mislijo. Kar se tiče reševanja poslov v širšem pomenu besede, nima gerent ničesar odločevati. Gerent rešuje le najnujnejše akte. Kdor bo torej trosil po Mostah okoli vesti, da bo gerentstvo reševalo šolsko ali drugo tako vprašanje, tega kratkomočno zavrnite in mu ničesar ne verjemite. Klerikalci bodo sedaj porabili vsako priliko, da pokrijejo svojo blamažo, katero so doživeli s svojim gospodarstvom pod načelnikom občine Oražmom.

LISTEK.

MICHEL ZEVACO:

Ljubimca beneška.

— Gospod, je dejal Aretino, zaradi Benetek mi je žal, da niste več veliki inkvizitor. Sicer pa sem hotel govoriti zasebno z gospodom Dandolo.

— Ah! je rekel Dandolo s šibkim glasom, torej gre za kako zadevo, ki je zame ... osebnega značaja?

— Vaša ekselencija bo sama presodila. Prosim pa že naprej prav lepo oproščanja, ako sem se zmotil. Napotilo me je k vam odkritosrečno prepričanje, da vam storim uslugo ...

— Če je tako, govorite brez strahu.

— Tako-le je: ne vem, ali se motim, ali ne, a zdi se mi, da ste vi — ali kak drug član vaše rodbine — ohranili v živem spominu ime moža, ki mi je čast, biti njegov intimni prijatelj: Rolanda Kandiana.

Jedva je Aretino izustil te besede z vso preprostostjo svoje nevednosti, že se jih je sam ustrašil.

— Bleknil sem velikansko neumnost, je dejal sam pri sebi. In res, Dandolo je planil pokoncu, bled kakor zid; roke so mu vidno trepetale. Skočil je k vratom, skozi katera je prišel Aretino, zapahnil jih in se vrnil nato k pesniku.

— Kdo vam dovoljuje misliti kaj takšnega? je kriknil z zamolklim glasom. Kaj mi prihajate povedat? ... Ali vas pošilja on sam? ... Tak govorite vendar!

— Nikakor ne, je vzklilnil Peter v svojem strahu, prišel sem iz lastnega nagiba ... toda ker vas to ime tako vznemirja, aidim, da sem se zmotil! Saj pojdem, saj pojdem takoj ...

— Ostanite, gospod!

Dandolo je meril Aretina z žarečim pogledom. Kaplje znoja so mu stale na čelu. S silo se je naposled premagal in povzel z mirnejšim glasom:

— Sedite, gospod, in govorite brez ovinkov. Kaj mi imate povedati o ... Rolandu Kandianu?

Z očividnim naporom je izrekel to ime.

— Gospod, je dejal Aretino, zdi se, da je bil Roland Kandiano svoje dni takorekoč član vaše rodbine?

Dandolo je zdrnil, in Aretino se je v prvem hipu zbal, da je bleknil še gorostasnejšo neumnost, nego je bila prva. Toda Leonorin oče, v razburjenju svojih čustev, med katerimi je prevladovala groza, je hotel zdaj izvedeti vse. Zato se je premagal, obrisal znoj, ki mu je curljal po obrazu in vprašal s skoraj mrimim glasom:

— Kako veste to?

— Eh, gospod, je vzklilnil Aretino pomirjen, saj kroži ta zgodba po vseh beneških ulicah. Ali veste, da imenujejo Leonoro Dandolo in Rolanda Kandiana v pristanišču še dandanašnji dan ljubimca beneška? ...

— Ne, gospod, je dejal Dandolo zamolklo, ne vem tega in nočem vedeti ...

— No, rekel sem kar tako, mimogrede, v pojasnilo svojemu koraku; ljudska govorica pač trdi, da ste ohranili Rolando Kandiano gorak spomin in globoko naklonjenost ...

— Ah! je vzklilnil Dandolo trepetaje.

— In da ga ljubite še vedno kakor sina, od katerega so vas ločile tragične okolnosti proti vaši volji ...

— Tako pravijo? je povzel Dandolo in prebledel še bolj.

— Da, tako, gospod. A nemara se motijo?

— In ker je Dandolo molčal, je pesnik dodal:

— Takšne so pač govorice, ki sem jih slišal in ki so mi vdahnile misel, storiti, kar sem storil. In najsi se zgodi tako ali tako, žal mi ne bo.

— Kaj ste torej storili? je vprašal Dandolo hripavo.

— Izprehajal sem se po palači Imperije, je odgovoril Aretino in se nasmešnil.

Učinek tega imena, ki je padlo tako nenadoma v sredo razgovora, je bil morda še strašnejši kakor učinek imena Kandiano.

Dandolo je zadobil zdaj prepričanje, da ima pred seboj odposlanca Rolanda Kandiana in da si ta človek igra s strašnimi spomini, hoteč mu omajati dušo s strahom in grozo.

Toda že je nadaljeval Aretino, ves zamaknjen v svojo misel:

— Posetil sem Imperijino palačo ravno v trenutku, ko se

je vršila razprodaja njenega pohištva in njenih umetnin ... Med temi predmeti pa sem videl enega, za katerega so se kupci strastno prepirali in ponujali visoke cene. Vreden je bil tega: saj je v resnici čudolep umotvor našega slavnega Ticianca. Ne morete se mi čuditi, da je pograbilo tudi mene in da se nisem obotavljal plačati ceno dvesto zlatih dublonov; takoj v tistem hipu pa mi je tudi prišlo na um, da prinesem sliko vam — stvar je namreč ta, da to čudovito delo ne predstavlja nikogar drugega kakor Rolanda Kandiana ... Portret je božanska reč, verjemite mi, gospod, je delo, v katero je Tician položil vso svojo velikolepno gracio, vso mogočnost svojih barv, in vso finočo svoje risbe ... Kakšna škoda, sem si dejal, da bi prišla taka slika v neznane in brezbržne roke! Ne, ne! Makar če izgubim tistih dvesto zlatih dublonov, ki jih plačam zanj, sem dejal, a gledal bom, da spravim sliko v posest njegovih prijateljev ...

Tako govoreč, je Aretino razvijal portret, ki ga je bil postavil na velik naslanjač. Ob zadnjih besedah je spustil platno, ki ga je pokrivalo, ter postavil sliko skrbno v ugodno luč. In naenkrat se je obrnil ter ozknil z resničnim navdušenjem:

— Poglejte, gospod!

Dandolo, bled, drhteč, okamenel, je gledal tudi brez tega poziva; njegove preplašene oči se niso mogle odtrgati od platna. In pred njim že ni stal več portret! Roland sam je vstajal pred njim in se mu je prikazoval tak kakor nekaj, tak, kakršnega je videl v bogati obleki poslanca, ki ga je poslala beneška republika v Rim na papeški dvor ... Nekakšno ječanje mu je prihrlopo iz grla; nenadoma si je zakril oči z obema rokama in se krčevito razjokal. Bilo mu je, kakor da kliče v njegovi duši oddaljeni glas Rolanda Kandiana:

— Kaj si napravil z mojo srečo? Kaj si napravil s srečo svoje hčere?

Toda Aretino ni videl ničesar. S teatralnimi gestami in zvenečim glasom je vznemirno prepeval slavo slike, za katero je plačal dvesto zlatih dublonov ...

Naposled je kriknil Leonorin oče s hripavim, jeznim glasom:

— Zakrijte to sliko, gospod zakrijte jo!

(Dolge.)

Poraz klerikalcev na Vačah. Vače so bile dosedaj v naprednih rokah, toda klerikalci so jih skušali sedaj na vsak način dobiti v svoje roke. Dolgo časa so se pripravljali na volitve. Izdali so celo poseben glas, v katerem so se klerikalci posluževali vseh mogočih nedopustnih sredstev, tako da so bili že skoro zmage pijani. Toda prišel je dan plačila. V pondeljek so se vršile občinske volitve. Ljudstvo je pošteno obračunalo s klerikalnimi izkoriščevalci in sleparji. Izvoljenih je sedem naprednjakov in pet klerikalcev. Vačanom bo torej zopet županov napredni župan.

Tržaška tetka „Edinost“ je dospela v svojem sovraštvu proti Italijanom že tako daleč, da je postala naravnost smešna. „Edinost“ pravi, da bodo Turki kar v eni zlici potopili vso italijansko armado in brodoge. Po poročilih „Edinosti“ se lahko sklepa, da italijansko brodoge sploh več ne eksistira. Ona ve namreč vsak dan poročati o velikih izgubah Italijanov na morju. Včeraj zopet poroča, da so kroglice obrežnih baterij v Tripolisu tri italijanske bojne ladje tako poškodovale, da so se takoj potopile. Ta je pa kunska! „Edinosti“ najbrže še sedaj ni znano, da je Tripolis že teden dni v rokah Italijanov in da Italijani gotovo niso tako neumni, da bi iz Tripolisa pustili Turkom streljati na svoje ladje. Sedaj pa o junaštvu Italijanov. „Edinost“ pravi, da so Italijani mojstri v bežanju. No, recimo! Tembolj se nam pa potem zdi smešno včerajšnje poročilo „Edinosti“ o velikem pogumu in hladnokrvnosti italijanskih vojakov. „Edinosti“ tudi ne gre v glavo, da bi mogla pehota zaleti kavalirijo. Sklicuje se na to, da arabski konji gotovo hitreje tečejo kot italijanski pešci. To je za nas nekaj čisto novega. Tega namreč nismo vedeli, da teče konj hitreje kot človek. Pa recimo, da je nasprotno. Ali „Edinosti“ morda ni znano, da se kavalirijo lahko obkoli in potem vjame. No, kaj pravite g. Cotič k temu? Sicer pa naše poročilo o italijanski zmagi pred Tripolisom potrjuje tudi „Edinost“, poročila o pomorski bitki in italijanski zmagi pa imajo tudi drugi listi. Gospodje okoli „Edinosti“ naj se le sprijaznijo z mislijo, da bodo Turki v tej vojni pošteno tepeni, magari proti volji „Edinosti“ matadorjev. Kar se pa tiče poročil o vojni, stojimo na istem stališču, kakor menda vsi listi, da se registrirajo vesti, kakor pridejo. Koliko je resnice na njih, ne ve nihče, dokler ni uradnih poročil.

Kakor znano, se po vsej Avstriji bje boj gostilničarstva proti zvišanju cen piva, kar nameravajo pivovarje v najkrajšem času storiti. Tudi slovenski gostilničarji morajo v tem pogledu podati svoj protest proti nameravanemu zvišanju cen piva, ker bi to zadelo zopet samo le gostilničarje. Ne glede na to, da ima gostilničarska obrt že sedaj tako težka bremena nositi, da si že nihče več pri ti obrti pomagati ne more, naj plačujejo zopet 2 K pri hl pivo dražje. Pri izdatnem podražanju splošnih rezij, zvišanju davkov, zvišanju najemnin, večjih zahtevkih uslužbenstva, splošnem podražanju živil itd. zahtevajo se pivovarji 2 K pri hektolitru. Tega gostilničarji ne morejo in ne smejo več prenašati. Tudi gostilničarji imajo svoje protizhteve, katerih uresničenje morajo odločno zahtevati. Zahtevati hočejo od pivovarjev povrnitev tistega primanjkljaja, ki je konstatiran v vsakem pojedinem sodčku vsled smole in tudi ne popolne polnitve, zahtevati odpisa gošče, ki se naposled v sodcu vedno dobi, zahtevati, da so za gostilničarje enotne in nižje

cene piva kot za branjeve in trgovce, zahtevati da se prodajanje piva od pivovarjev direktno na privatnike brez pogojev opusti. Določiti moramo, da so tudi gostilničarji upravičeni zahtevati od strank polnožirno ali odškodnino za steklenice, kakor to zahteva od njih pivovar. Zahtevati moramo, da se tudi prodajanje piva v zaprtih steklenicah podredi le koncesioniranemu gostilničarstvu in slednjič, da se razbije takozvani „Kundenschutzkartell“, da se ne bo več oviralo gostilničarja dobivati pivo, kjer bi sam hotel. Da se vse to zgodi sklicuje Zveza splošni gostilničarski šod v Ljubljano na dan 18. oktobra t. l. ob 3 uri popoldan v veliko dvorano Mestnega doma. Cenjena načelstva se torej ujudno prosijo, da vse svoje zadržane člane opozorijo na ta šod in jih na mnogobrojno udeležbo povabijo in prigrvarjajo.

Imenovanja za državno obrtno šolo v Ljubljani. Gimnazijski suplent v Gorici Mihael Presl je imenovan za učitelja v 9. razredu in dodeljen obrtni šoli v Ljubljani za poduk v matematiki in fiziki. Za delovodjo je imenovan strojnik III. razreda avstrijskega Lloydja v Trstu Ivan Kraigher. Za učiteljo šivanja oblek pride učiteljica na ženski obrtni šoli „Solskega doma“ v Gorici Klementina Hrovatin. Na njeno mesto pa gre v Gorico učiteljica ljubljanske obrtne šole Martina Lindner. Vsa ta imenovanja postanejo pravomočna 1. novembra.

Iz ljudskošolske službe Na mesto obolele učiteljice Olge Šivic pride na ljudsko šolo v Jesenice bivša suplentinja v Selcih Franciška Rihteršič v Breznico pride na mesto obolelega nadučitelja Josipa Azmana dovršena kandidatinja Julijana Rotar. Na Koroško Belo pride tudi na mesto obolele učiteljice Amalije Prevč bivša prov. učiteljica Terezija Jalen. — Za provizoričnega učitelja in voditelja enorazrednice v Starem Vinklju je imenovan absolviran kandidat Al. Blekuš.

Slovensko deželno gledališče. Včeraj smo videli na našem odru novo opereto. Videli smo dosti boljših, pa tudi nekaj še slabših. Cela storija je precej dolgočasna, in godba je temu primerna. Ko bi ne imeli tako izvrstnega operetnega ansambla, kakor ga imamo, bi stvar sploh ne dosegla nikakega uspeha. Tako pa so se potrudili vsi, da so rešili, kar se je vsaj rešiti dalo. O lanskih članih nam ni treba mnogo govoriti. Poznamo igralške in pevške zmožnosti gospodov Iličiča, Povheta, Bukšča, Križaja in drugih ter dam Thalerjeve, Vere Danilove, Boukskove, med katerimi se je prav posebno odlikovala gospodična Thalerjeva, ki obeta postati ena najboljših operetnih subret, kar smo jih kdaj imeli — zato omenjamo le, da so se vsi prav pošteno potrudili v vsakem oziru. Izmed dam je bila nova gospa pl. Foedranspergova, s katero smemo biti tako glede glasu kakor igre prav zadovoljni. Nov je bil tudi gospod Horsky, ki je igral neizkušene, nerodnega, pa navihanega fanta prav izborno. Ker je tudi glasovni material zadovoljiv, mislimo, da bomo z njim tudi prihodnje zadovoljni, kakor smo bili to pot. Zbor je bil prav dober istotako orkester, ki je izkušal v brezduhe melodije vlti vsaj nekaj duha. Opereto je dirigiral in nastudiral kapelnik gospod Jeremiaš. Gledališče je bilo skoro polno.

Učenik morale. Neko damo, ki se je peljala na progi Trbiž-Ljubljana v damskem kupeju, je med vožnjo obiskal neki kaplan, ki jo je neprestano nadlegoval z nenavrotnimi predlogi. Dama je bila radi tega silno ogorčena in je poklicala kondukterja. Kondukter je kaplana ujudno vprašal za ime, toda ta je odklonil vsako izpo-

ved. Radi tega mu je kondukter zagrozil, da ga naznani takoj na prihodnji postaji. Tega se je kaplan tako silno ustrašil, da je skočil z vlaka in se smrtno nevarno poškodoval. Odpehljali so ga v deželno bolnico v Ljubljano.

Dr. Benjamin in dr. Gustav Ipavčev večer priredi v nedeljo 15. oktobra ob osmih zvečer v veliki dvorani „Nar. doma“ slovensko pevsko društvo „Ljubljanski zvon“. Sodelujejo: gospa Janetta pl. Foedranspergova, operna pevka, gospod Ljubiša Iličič, operni pevec, in društveni moški zbor pod vodstvom pevovodje gospoda Zorka Prelovca. Na sporedu so izključno moški zbori, osmerospeli in samospeli dr. Benjamin in dr. Gustav Ipavca. — Cene prostorov: Sedeži I.—III. vrste po 3 K, IV.—X. vrste po 2 K, XI.—XVI. vrste po 1 K, stojšča po 50 vin., za diake po 40 vin. — Vstopnice v Šešarkovi trafiki in na večer koncerta pri blaginji.

Ponesrečil je državni poslanec Ispescul-Grecul. Ponoči je padel na Dunaju iz avtomobila in zadobil na glavi dve poškodbi. Njegova mati, ki je sedela poleg njega v avtomobilu je ranjena na licu in levem ušesu.

Himen. V Opatiji se je te dni zaročil gospod Ivan Roglič, asistent južne železnice, naš vrli litijski rojak „Sokol“ z dražestno gospodično Edo Poščič, hčerko vrlo narodne opatijske obitelji pok. pomorskega kapitana Antona Poščiča. Čestitamo. Naj se združi slovensko hrvaška kri.

Umrl je 11. t. m. po dolgi bolezni oficijant v pok. gosp. Andrej Gregorič na Vrhniki. P. v. m.

Mestni vodovod in Klečah koje-ga oprava je pomnožena ozir. razširjena, je bil pred kratkim spopolnjen in je zbog tega v stanu ustrezati tudi večjim zahtevam. O posameznostih smo svoj čas že podrobneje poročali.

Užitinski zakup. Mitnica in ravnateljstvo užitnine se s 1. novembrom t. l. preselita iz prejšnjih prostorov v hišo „Gospodarske zveze“ na Dunajski cesti.

Reklamni koledarji in gremij trgovcev. Gremij trgovcev v Ljubljani naznanja, da je odprava reklamnih koledarjev v zmislu sklepa gremijalnega zbora z dne 28. maja 1911. veljavna šele za leto 1913. — One trgovce, ki so si reklamne koledarje za leto 1912 že naročili ali pa nameravajo to storiti, opozarjamo torej, da smejo za leto 1912 svojim odjemalcem reklamne koledarje še dati. S tem torej popravljamo notico v eni zadnjih številkih, ki se tiče reklamnih koledarjev, v kateri je bilo pomotoma rečeno, da je že za leto 1912 prepovedano razdajati reklamne koledarje.

Velika vinska trgatev v Spodnji Šiški, ki se je vršila v nedeljo 8. okt. pri Moharju v prid revnim šolskim otrokom v Spodnji Šiški, se je obnesla prav dobro. Blagorodne gospe in gospodične: Volkarjeva, Seidlova, Brkovičeva, Pušarjeva, Tavčarjeva in Čolnikova so tekmovala z nabiralnimi polami ter so na ta način nabrale krog 270 K. Vsa hvala in čast tem vrlim gospe in gospodičnam! Hvala in čast gre tudi vrlim šiškim rodoljubom za obilne darove. Večje zneske so darovali mnogi. G. Sedej je razven sodčka piva podaril še 10 K. Tudi svaite pri Ančniku so nam poslali 10 K, da so lepše in rodoljubnejše proslavili Jančkovo poroko. Od vinske trgateve prejšnje nedelje pri Kanketu smo pa prejeli po g. Grošlju znesek 11 K 60 vin. Za dobro uspele veselice gre zahvala vsem sodelujočim, zlasti pa šiškim tamburašem, koji so brezplačno in neumorno ubirali lepe melodije do 4 ure zjutraj, dalje neutrudljivemu županu in gospe županiji, brhkim viničaricam in zalim viničar-

jem. Pozabiti ne smem omeniti seveda navihanega nočnega čuvaja, ki je marsikateremu predzrežu izpihnil — desetic. Tudi straža se je tako krepko držala, da ji ni ušel nobeden dolgorstnež ali zabavljaj. Veselica je bila dobro obiskana. Cistega doajka je nad 150 K. Podporni sklad za revno šolsko mladino znača torej že nad 440 kron.

Za Ciril-Methodovo družbo je darovala gospa Frankovc družbi za izposojilo nar. obleke 2 K, gospa Antonija Marinko kot odškodnino za izposojilo pasu 3 K.

Ideal. Danes specialni večer z izbranim sporedom. Veleaktualni posnetki iz italijansko-turške vojne, 120 metrov dolg film. Dalje: Kristalna palača v Londonu (krasen naraven posnetek). Čuden dogodek Henrika IV. (krasna drama). Lepa varietetna slika: Četa Harrison. Za smeh skrbí: Lea razkužuje in mimoidoči oblaki. — V soboto: Vice iz Dantejeve „Božanske komedije“. — V kratkem velika detektivna privlačnost.

„Slavčeve“ plesne vaje se vrše v nedeljo dne 15. t. m. izjemoma od 2. pop. do 6. ure zvečer, vse druge nedelje in praznike pa kot običajno.

Požar na Goričicah ob Cirkniškem jezeru.

Na vzhodni obali Cirkniškega jezera stoji na prijaznem holmcu malo selo Goričice. Tu je izbruhnil v torek 10. t. m. okrog 6. ure zvečer hud požar. V trenutku so bila vsa gospodarska poslopja posestnika Uleta v ognju. Rešiti ni bilo mogoče skoro ničesar razun par glav živine; dve teletu sta ostali v gorečem hlevu in zgoreli. Prizor je bil strašen ob pogledu na goreče selo. Ljudje so vsi zbegani letali okrog in klicali na pomoč, ki je prišla kmalu z ognjegasci iz Žirovnice, ki so bili s svojo brizgalnico prvi na licu mesta. Prišla so ognjegaska društva tudi iz Dolenje vasi in Cirknice. Ognjegascem se je končno posrečilo omejiti požar na poslopja že omenjenega posestnika, kateremu je zgorel hlev, skedenj in kozolec z vso opravo vred in z ogromnim senom. Ognjegasci so imeli težko delo, posebno ker je razsajala huda burja, ki je nosila goreče trske daleč naokoli, da je bilo v grozni nevarnosti celo selo. Tudi z vodo je bila težka, ker jo v selu veliko niso imeli; ko so jo ognjegasci mislili po ceveh napeljati v brizgalne iz Cirkniškega jezera, so se potrgale cevi vsled premočnega pritiska. Kako je nastal požar, ni natančno znano; vendar se sodi, da je zažgal baže neki popotni delavec, ki je spal na hlevu, kjer je začelo najprej goreti.

Junjska revolucija v Srbiji 1. 1903.

(Spomini aktivnega udeleženca.)

(Konec.)

Ob koncu svojih memoarjev naj še pripomnim to-le:

Na sestanku, ki se je vršil med Jašo Nenadovićem in Gjorgjem Genčićem v Ljubljani, je Jaša Nenadović izročil Genčiću tudi polo papirja, na katerem so bile napisane štiri točke, ki jih je, kakor je rekel, svojeručno napisal knez Peter Karagorjčević.

Da-li je bilo to res, ali ne, ne vem, kakor tudi ne vem, kaj je napravil Genčić s to polo, ki mi jo je zaupno pokazal.

Na tej poli papirja so bile napisane te-le štiri točke:

1. da se zavezuje, da bo vladal strogo po postavi;

2. da ne bo zarotnikom storil ničesar zlega in da jih bo, ako bo to potreba zahtevala, takoj pomilostil;

3. da se ne bo za slučaj neuspeha za ničesar brigal in da ne bo v tem slučaju nobenega emigranta niti vzdrazil, niti podpiral, in

4. da bo v slučaju uspeha in ako postane kralj, povrnil izdatke onemu, ki bo za stvar kaj potrošil.

Tako je dobila Srbija novega kralja.

Kakega?

Odgovor na to vprašanje prepuštimo zgodovini, ki naj izreče svojo sodbo.

Jaz sem opisal samo dogodke tako, kakor so se vršili, in prepuščam vsakomur na svobodno voljo, da si po svoji pameti ustvari zaključke.

Eno pa je, kar moram posebe naglašati:

Od 11. junija 1903. leta do danes lahko vsak pošten državljani srbski mirno in spokojno leže po končanem dnevnem delu v svojo posteljo in si odpočije, ne da bi se mu bilo treba bati, da bi se zjutraj nedolžen in nekriv prebudil v ječi...

Razne vesti.

*** Kaznovani junak.** Albert Kellemis iz Newyorka je pred kratkim na izvanredno čuden način rešil mnogo ljudi pred gotovo smrtjo. V nekem kinematografu je eksplodiral projekcijski stroj, vsled česar je nastal požar. Občinstvo je trumoma drlo proti izhodu. V tem trenutku pa se postavi pred vrata Albert Kellemis, zagradi za samokres in zagrozi vsakemu, kdor bi se preiral, s smrtjo. Svoj namen je dosegel popolnoma. Niti eden navzočih otrok ni bil v gnječi ranjen ali pohojen. Policijska prefektura se je radi tega čina Kellemisu pismeno zahvala, obenem ga pa kaznovala na 5 K globe, ker ni imel dovoljenja nositi orožja. Res, čisto ameriškansko!

*** Samomor iz ljubezni do prejšnjega stanovanja.** Iz Dunaja se poroča: Dne 11. t. m. je skočila vratarjeva soproga Amalija Baroušek, stanujoča v Hietzingu, iz svojega stanovanja v tretjem nadstropju skozi okno in obležala na mestu mrtva. Baroušek je prišla pred štirimi leti iz Nemčije in je ves čas stanovala v dosedanem stanovanju. Pred kratkim je bil njen mož prestavljen v Hietzing, kamor se je takoj preselil. Selitev iz stare hiše jo je silno užalostila. Živela je nam s svojimi sosedinjami v velikem prijateljstvu, h katerim je vedno hodila na obisk. Tako tudi sedaj. Kar naenkrat skoči skozi okno na dvorišče in obleži mrtva. Baroušek je bila tako navezana na svoje prejšnje stanovanje, da je sklenila izvršiti samomor.

*** Ameriške napitnine.** Evropski plačniki natakariji so se že večkrat pritoževali, da so ameriškani milijonarji silno skopji. Dajejo namreč tako male napitnine, kakor bi bili navadni rokodelci. To je ameriškanske milijonarje silno vježilo. Sedaj se perejo v „Morning Telegraphu“ in naštevajo slučaje, ko so izročili natakarijem naravnost bogato napitnino, po 10, 100 in celo 1000 dolarjev. Ameriškani bogataši so v resnici zelo občutljivi.

*** Dve leti in pol po nedolžnem v zaporu** Delavec Nierbeck iz Aachna na Nemškem je bil osumljen, da je zavrato napadel neko deklico in bil zato obsojen v triletno ječo. Prestal je v ječi že dve leti in pol. Naenkrat pa je pričela deklica peči vest. Odsliš je k sodišču in izpovedala, da je Nier-

MALI LISTEK.

Papeštvo in inkvizicija.

(Iz 12. zvezka knjižnice češke „Svobodne Misl“).

(Dalje.)

Cerkvene kazni, ki so se jih v ta namen posluževali, so bile predvsem ekskomunikacija (izobčenje iz cerkve), interdikt (prenehanje vseh verskih obredov) in suspenzija (začasno odslavljenje od urada).

Posvetovanja inkvizicijskega sodišča so se odvijala s „klicanjem svetega duha“ in tudi pred branjem razsodbe so se vršile dolgovestne molitve, ki so pa tem zoprnejše, čim jasneje kažejo dejstva inkvizicije, kako neopravičeno je bilo pozivanje boga pri razsodbah inkvizicije.

V inkviziciji cerkev ni zavzemala nikakega izjemnega stališča; poudarjala je le, kakor vedno, da je zapovedovalka, da je država z vsemi svojimi zakoni samo njena služabnica. Državna sodišča niso bila nasproti papeškimi inkvizicijskim sodiščem nič drugega nego izvrševalna orodja. Z ozirom na to razmerje se je država imenovala „papežev rabel“, kar je čisto res.

Razsodbe inkvizicijskih sodišč

niso bile podvržene preizkušnji od strani državnih sodišč.

Država jih je morala izvršiti „slepo“, z „zaprtimi očmi“. Niti v takih slučajih, ko je bil utemeljen dvom o pravičnosti inkvizicijske razsodbe, ni smela država pod nasledkom najtežjih cerkvenih kazni poskrbeti si za razjasnilo, da bi se znebila dvoma. Papež Innocenc VIII. je leta 1486 določil, da so državni uradi dolžni izvrševati inkvizicijske razsodbe „brez vpogleda“ v spise. To je oilo v veljavi tako dolgo, dokler so sploh trajala inkvizicijska sodišča.

Cerkev je zahtevala od države slepo pokorščino nasproti svojim zakonom in ji je ob enem predpisovala najstrožje nastopanje nasproti krivovercem.

To izrekajo že najstarejši razglasi papežev o inkviziciji. Papež Lucij III. je določil leta 1184., da mora posvetna oblast na zahtevo škofov s prisego obljubiti, da bo zasledovala krivoverce, ta predpis je bil sprejet v cerkveno pravo. Innocenc III. je ponovil to naredbo. Cerkevno zborovanje v Avignonu leta 1209. je podelil škofom tudi moč, to prisego s cerkvenimi kaznimi izsiljevati. Tudi to izsiljevanje prislege je bilo sprejeto v cerkveno pravo.

Urban IV. je določil, da je vsaka mestna naredba, ki je naravnost ali

nenaravnost svobodomiselná in nemotenemu delovanju inkvizicije v zapreko, neveljavna.

Posvetna oblast se je rada klanjala papeževim zahtevam, da prihajala jim je nasproti. Že kralj Oton IV. je obljubil 22. marca 1209: „Kar se tiče iztrebljenja krivoverse, bomo dajali pomoč in krepko podporo“.

Najdalje je šel cesar Friderik II. Predvsem je ponovil 12. julija 1213 papežu Innocencu III. in v septembru 1219 papežu Honoriju III. Otonovo obljubo. Dalje je dal s svojo naredbo „Catharos Patarenos“ cerkvenim zahtevam moč zakona: „Ukazujemo, da vsi oblastniki, mestni očete, upravitelji, naj izvršujejo katerikoli urad, javno položje prisego, da bodo iz vseh sil skrbeli, da v svojih deželah iztrebijo vse krivoverce, ki jih označi cerkev. Če ne položijo te prisage, naj se ne smatrajo niti za oblastnike, niti za kaj podobnega, in proglašamo njih razsodbe za neveljavne in ničeve. Če pa se obotavljajo posvetni oblastniki, daj po zvonu in opomnjen od cerkve, svojo deželo očistiti od krivoverse zlobe, prepustimo to deželo po preteku enega leta od dne opomina računano, katoliškim, da jo zasedejo; naj jo iztrebljenju krivovercev, brez vsakega odpora drže zasedeno in ohranijo v čistoti vere“.

Cesarjev zgled je vplival vsestran-

sko. Številna mesta so sprejela prisegno obveznost podpirati inkvizicijo v svoje mestne uredbe.

V priročnih knjigah inkvizicije se govori o omenjenih prisegah posvetnih uradov kakor o samo po sebi umljivih stvareh. „Praktika“ inkvizitorja Bernarda Guidonisa pravi n. pr.: „Drugič, prisega uradnikov kraljevske kurije, mestnih očetov in drugih, kateri posvetno razsodništvo izvršujejo, se sprejema.“ Na Španskem je kralj to prisego polagal pred vstoličenjem in jo je ponavljal, kadarkoli je bil prisoten kakemu „Auto da fé“.

Glavna zahteva papežev je bila vedno, da se njih odredbe o inkviziciji sprejmejo v posvetne zakone. Že Gregor IX. je to zahtevo izrazil. Če se niso posvetne oblasti tej zahtevi uklonile prostovoljno, so se proti njim rabila cerkvena prisilna sredstva.

Papež Bonifac IX. je leta 1399. določil za Nemčijo šest inkvizitorjev. Karel IV. je izdal 9. in 10. julija leta 1369. po sestanku, ki ga je imel s papežem Urbanom V., dve naredbi, polni papeškega sovraštva proti krivovercem, in v njih izraža s silno pretiranimi besedami svoje spoštovanje

* Izvrševanje vere, javna in slavnostna proglasitev inkvizicijske razsodbe, združene s pridigo in nje izvršitvijo, t. j. sežiganjem krivovercev, čarovnic in dr.

do inkvizicije in inkvizitorjev. S tema naredbama se nargča nemškimi oblastvom pod kaznjo zaplembe imetja, da ravnajo s Pikardi in Beguini kot z najhujšimi neprijatelji države, in ravno tako z drugimi krivoverci, ki so iz cerkve izobčeni in prokleti. Dominikancu Valterju Kerlingu je bila dana neomejena polna moč.

Ob soglasju državnih knezov daje in potrjuje Karel IV. inkviziciji na Nemškem vse pravice in svobodščine, ki jih je dobila od njegovih prednikov v državi, kakor tudi od čeških, francoskih, sicilijanskih, španskih, ogrskih, poljskih kraljev ter od vseh vojvod, knezov in vladarjev celega sveta.

Dne 17. julija leta 1369. je izrazil Karel IV. veliko veselje nad dosedanjim „velagoslovljenim“ delovanjem dominikanskega inkvizitorja Kerlinga, ki je samo v Nordhausenu dal sežgati sedem krivovercev in je tudi na drugih krajih vršil podobno „blagoslovljeno“ delovanje.

Ta naredba Karla IV. določa tudi, da se oddajo hiše krivovercev inkviziciji, da iz njih napravi inkvizicijske ječe, ki jih na Nemškem takrat še ni bilo.

Papež Gregor XI. je potrdil te cesarske predpise in izrečena mu je bila za nje v buli z dne 9. junija 1371. najvišja pohvala. (Dalje.)

beck popolnoma nedolžen. Radi tega je sodišče Nierbecka takoj izpustilo iz ječe, nekoliko pa obdržalo v zaporu.

*** Avtomobil v kavarni.** Nekibogati trgovec iz Castellamare pri Neaplju se je peljal z avtomobilom mimo nekega gostega pobočja. Naenkrat mu krmilo odpove. Avtomobil zdrda na teraso neke kavarne, kjer je bilo polno gostov in razbije vse mize, kozarce in stole. Več gostov je bilo težko oziroma nevarno ranjenih.

*** Organizirana tatinska tolpa.** V Plzinu na Češkem so prišli na sled organizirani tatinski tolpi, katere člani so bili sami šoloobvezni otroci, ki so posebno radi kradli ure in zlatnine. Dosedaj je aretiranih šest fantov.

*** V znamenju draginje.** 600 kaznjencev iz pankraške kaznilnice na Češkem je vložilo na justičnega ministra prošnjo, naj dovoli zvišanje njih plače, ki znaša 6, 8 do 12 vinarjev od ure. Svojo prošnjo opirajo na sedanjo neznosno draginjo.

*** Atentat na predsednika francoske republike.** V sredo so bile v Parizu razširjene vesti, da je bil na predsednika francoske republike, Fallièresa poizkušeno atentat. Njegov vlak se je namreč ravno pripeljal na postajo Saint Aubin les Bruges, ki je pridriral po isti progi s kolodvoru nekaj tovrstni vlak, ki je pa nenadoma skočil s tira. Kakor se zatrjuje so nameravali atentat na Fallièresa nezadovoljni železniški delavci.

*** Mlad samomorilec.** V sredo so našli 12 letnega gimnazijca Edmunda Sperlinga v stanovanju obesenega. Vzrok samomora je popolnoma neznan. Sperling je bil zelo priden in silno nadarjen dijak.

*** Zakasnele podkve.** V Kijevu je vojna intendantka zopet storila nekaj, kar krasno razsvetljuje tamošnje odnose. Za časa rusko-japonske vojne so bile naročene podkve za male sibirske konje. Naročene podkve so bile izročene sedaj. Intendantka je izplačala za to železo pol milijona rubljev. No, sedaj ne ve, kaj naj stori s podkvami male oblike, ker se iste ne morejo uporabiti za ruske konje.

*** Grob prvega ruskega kneza.** Blizu Ladoškega jezera išče ruski arheologi grob prvega ruskega kneza Rurika. Do zdaj so našli „bratovsko gomilo“ (skupni grob), o katerem so dijo arheologi zaradi bogatih in umetnih okraskov, da so bili v njem pokopani staroruski bojarji. V grobeh so našli različno orožje, med katerim vzbujajo pozornost sekire in stari meči.

*** Drama na morju.** Iz Pariza se poroča: V pristaništu Lorient se je na danskem parniku „Venus“ odigrala te dni krvava drama. Kapitan Andersen je postal nenadoma blazen. V blaznosti je planil v svojo kabino, se tam kaj močno zabarikadiral in pričel nato streljati na oficirje in moštvo. Drugi oficir je bil težko, več mornarjev pa lahko ranjenih. Ko je blazni kapitan izstrelil vse patrone, so ga vtaknili v prisilni jopič in odpeljali v mestno blaznico.

*** Kar si le morete zaželeli, gospod sodniki!** Pred tedni je bila pred okrajno sodnijo v Leopoldstadtu na Dunaju kazenska razprava zaradi razžaljenja časti. Kot stranki sta nastopili ženski. Sporni predmet je bilo nesnažno stanovanje. Kot priča zaslišana služkinja nove stranke je izjavila, da je bilo stanovanje pri doselitvi tako nesnažno, da ji je pri čiščenju kar slabo postajalo in da je še sedaj bolna. Med glasnim krahom zbrana občinstva je izjavila: „Vse polno je bilo prahu, cvrkov, škurkov, skratka vsega, kar si le morete želeli, gospod sodniki!“

*** Ali je Napoleon kdaj jokal?** Neki francoski zgodovinar, ki se temeljito bavi s študijami o velikem Napoleonu, pripoveduje, da se je Napoleon kot mož trikrat jokal. Prvič pri bitki pri Esslingenu, ko je top odnesel maršalu Lanessu obe nogi, v sled česar je umrl. Napoleon je visoko cenil maršala in ga ljubil. Vrgel se je na njegovo truplo ter jokal dolgo časa. Drugi slučaj, ko je Napoleon jokal, je bila njegova ločitev od njegove prve žene Josipine, od katere se je ločil, ker je po njegovem mnenju to zahtevala korist dinastije in državni interes. Tretjič je Napoleon bridko jokal, ko je na angleški ladji „Belerofont“ zapustil Francijo, ko so ga odpeljali na otok Sv. Helene v Atlantskem oceanu. Na palubi je stal in gledal na francosko zemljo. Ko je ni videl več, je zaplakal veliki car kot kak otrok.

*** Nemški denar na vzhodu.** Nemčija je že od nekdaj silno poželjivo obračala svoje oči proti vzhodu, kjer vidi najboljši trg za svoje industrijske proizvode. Saj je dovolj znan tat nemški „Drang nach Osten“. V zadnjem času se je nemško denarništvo s prav posebno vnemo začelo za-

nimati za Carigrad. Tako hočeta nemška in nemškoorijentska banka zgraditi v Carigradu podzemsko železnico, za kar žrtvuje 36 milijonov. Nadalje se ustanovi neki carigradski konsorcij, ki si nadene nalogo, da pokupi vse električne koncesije po vseh turških glavnih mestih. Temu konsorciju bodo pripadale tri nemške banke in nemška družba za električno podjetje. Ta konsorcij kupi od nemške banke delnice galatoperske družbe. Poulično železnico preurede v električno. Vsa ta akcija bo zahtevala drugih 36 milijonov. Kakor je torej videti, bo nemška marka vedno živahneje krožila po vzhodu, z njo pa tudi vedno bolj raste nemški vpliv.

*** Zaklad starega denarja.** Na vojaških vajah blizu Osjeka so pijonirji našli na neki grob s loveškim okostjem in 300 do 400 komadi srebrnega denarja. Castnik je prepričan, da si niso vojaki prilastili denarja ter je zanimivo numismatično zbirko izročil svojemu poveljniku.

*** Nezdrava živila.** Pred Special Sessions v New-Yorku je bilo pred nekaj dni obtoženih 55 trgovcev, ki so prodajali razna pokvarjena živila. Sodniki Deuel, Mayo in O'Keefe, so jih obsodili v globo od 15 do 50 dolarjev. Prodajali so pokvarjeno meso, jajca, juhe, zelenjavo, surovo maslo, orehe itd. itd.

*** Zopet velike sleparije na sibirski železnici.** Povodom revizije druge proge sibirske železnice je senator grof Medera odkril velike sleparije, ki so se na tej progi dogajale sistematično. Večina železniških mostov je mesto iz kamena in cementa zgrajena iz ilovce in peska. Ti mostovi so stali več stotisoč rubljev. Ravnatelj prometne uprave nadinženir Klockovskij je odpuščen iz službe, aretiran in izročen sodišču.

*** Konflikt med rimsko kurijo in italijansko državo.** Kakor poročajo iz Rima, je takorekoč kar čez noč nastal resen spor med papeško kurijo in italijansko državo. Na podlagi najdenih starih listin zahteva ravnateljstvo lepih umetnosti in umetniški fond italijanske države kakor lastnino crekev sv. Nereja in Ahileja, katere titular je kolinski nadškof kardinal Fischer. Italijanska vlada hoče spremeniti cerkev v narodni muzej. Kurija ni hotela izročiti ključev in je protestirala proti postopanju vlade. Italijanska vlada si namerava prisvojiti še druga stara cerkvena poslopja v Rimu.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Rim, 12. oktobra. Izkrcaje italijanskih vojakov pri Dernise je kljub neprestanemu bombardiranju laškega brodovja popolnoma ponesrečilo. Lahko se morali z velikimi izgubami umakniti nazaj. Dve italijanski bojni ladiji sta bili v bitki baje tako silno poškodovani, da sta se kmalu potopili.

Protiitalijansko gibanje v Egiptu.

Dunaj, 12. oktobra. Italijanski konzul v Aleksandriji poroča, da je v Egiptu opažati veliko protiitalijansko gibanje. Pri gradbi neke železnice so Turki napadli italijanske delavce in jih 20 masakrirali. Italijanski konzul zahteva varstvo laških podanikov.

Turška zbornica.

Carigrad, 12. oktobra. Zelo velika važnost se pripisuje sestanku turške državne zbornice. Zbornica bo namreč odločila končno rešitev vprašanja glede izгона italijanskih podanikov iz vse Turčije. Veliki vezir je dobil že več grozljivih pisem, da vlada na noben način ne sme odobriti načrta velevlasti glede kapitulacije Turčije pred Italijani.

Turška nota.

Dunaj, 12. oktobra. Turška cirkularna nota na velevlasti ni našla odmeva. Velevlasti izjavljajo, da toliko časa ne morejo posredovati, dokler bodo v Rimu prepričani, da o mirovni pogajanjih toliko časa ne more biti govora, dokler Italija ne zasede vseh tripoliških pristaniških mest.

Vesti o mirovni pogajanjih izmišljene.

Rim, 12. oktobra. Vse vesti o mirovni pogajanjih so popolnoma izmišljene. Italijanski vladi se dosedaj nobena velevlast še ni približala s kakim posredovalnim predlogom.

Povše proti uvozu argentinskega mesa.

Dunaj, 12. oktobra. Danes se je v poslanski zbornici nadaljevala dra-

ginjska debata. Slovenski klerikalni poslanec Povše se je odločno izjavil proti uvozu tujega mesa in zahteval, naj vlada najde sredstvo, da bomo imeli v Avstriji dovolj domačega mesa.

— Dr. Rybač je razpravljal o stališču Jugoslovancov in kritiziral avstrijsko upravo. Protestiral je tudi proti temu, da imenujejo gotovi nemški listi Slovence — veleizdajalce.

Bilinski — bodoči mož.

Dunaj, 12. oktobra. Tu z vso gotovostjo zatrjuje, da izbruhne v kratkem kabinetna kriza. Baron Gautsch ne bo mogel povoljno rešiti draginjskega in uradniškega vprašanja. Velike važnosti so neprestane avdijske vitezje Bilinskega pri cesarju. Danes je bil Bilinski zopet pri cesarju in sicer skoraj eno uro. Bilinski je tudi že konfiriral s Susteršičem in češkimi agrarci.

Gautsch in službena pragmatika.

Dunaj, 12. oktobra. V imenu „Nationalverbanda“ se je zglasil danes pri Gautschu dr. Grob in ga vprašal, kako stališče zavzema napram vprašanju službene pragmatike. Gautsch je odgovoril, da o rešitvi tega vprašanja toliko časa ne more biti govora, dokler uradniki ne prenehajo s svojo protidržavno agitacijo. „Nationalverband“ je radi tega odgovora silno razburjen.

Zbornično predsedstvo pri cesarju.

Dunaj, 12. oktobra. V ponedeljek sprejme cesar zbornično predsedstvo v posebni avdijski. Dr. Pernesdorfer je odklonil povabilo.

Afera Wolf-Metternich.

Berlin, 12. oktobra. Knez Wolf-Metternich, znani internacionalni slepar, je bil danes obsojen na devet mesecev težke ječe.

Lastnik, glavni in odgovorni urednik
Milan Piat.
Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Malí oglasi

Beseda 5 vln. Najmanjši znesek 50 vln. Pis-menim vprašanjem je priložiti znamko 20 vln. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri sveder.

Dobro ohranjena otročja postelja se kupi. Ponudbe na „Prvo anončno pisarno“.

Stanovanje z eno sobo in kuhinjo išče mirna stranka takoj, ali november. Ponudbe pod „Stanovanje 12.“ na upravništvo „Jutra“.

Zgovorna dama prikupljive zunanosti najde lep zaslužek. Kako, pojasnjuje pisarna — Universal — Ljubljana. 750/2—1

Mesečna soba, elegantno m-blovanja, popolnoma separirana, se odda. Več: Ciri-Metodova ulica 19, III. nad. desno. 593/3—2

Stanovanje z 2 sobama, kuhinjo, kletjo in pralno kuhinjo se odda 1. novembrom v Sp. Šiški, Planinska ulica 246. 449/1—3

Oženjen vešč slovenskega in nemškega jezika želi službe skladiščnika v trgovini ali tovarni. Ponudbe pod „Skladiščnik“ na „Prvo anončno pisarno“. 607/3—1

KORESPONDENCA.

Gospod B. ne razumem naslova. — Razjasni: M.

Dva mlada „Mornarska podčastnika“ želita v svrhu zabave korespondirati z ne nad 20 letnima gospicama. Korespondenca je jako zanimiva, ker se nahajata na potovanju po Grškem, Levantu in Afriki. Ponudbe pod šifram „Albatros“ „Nikse“ 10.000 S. M. S. K. Maria Theresia Hptp. Triest.

FRANJA PETRE

šivilja na Marije Terezije cesti 1, II. se priporoča cenj. občinstvu za šivanje perila ter novih in starih oblek.

Malomestne tradicije

Češko spisal V. Štech, prevl V. M. Zalar (Repertoarna igra češkega „Nar. divadla“ v Pragi.)

Pet moških, dve ženski vlogi.

Cena 60 vinarjev.

Dobiva se v knjigarnah in pri založniku V. M. Zalarju v Ljubljani.

Podružnica „Jutra“ za Sp. Šiško in okolico

v Sp. Šiški, Celovška cesta št. 13, (v hiši g. Moharja) nasproti cerkve, sprejema poročila za uredniški del lista, oglase, naročnino itd.

Uradne ure od 2.—5. popoldne.

Izjava.

Podpisani Ivan Sevšek spre-vodnik drž. železnice v Spodnji Šiški št. 173. preključem in obz-lujem vse žalitve, s katerimi sem dne 23. septembra 1911. v gostilni pri Štepicu v Spodnji Šiški žalil gospoda Antona Ojstra sprevednika v pokoj, ter se mu zahvaljujem, da mi je žalitve odpustil ter od tožbe odstopil.

Spodnja Šiške 12. oktobra 1911.

Ivan Sevšek.

Razno pohištvo

se radi preselitve prav ceno proda. Poizve se pri g. Seuller-ju, Knafova ulica št. 7 (bančna palača).

Stanovanja

išče gospodična pri fini rodbini, s katero bi mogla hoditi k raznim zabavam. Zglasiti se je v „Prvi anončni pisarni“ Franciškanska ulica 8.

Laška kuhinja

pri „Maliču“ nasproti glavne pošte

priporoča od danes dalje sveže morske ribe raznih vrst ter dobro brlonsko vino. Kuhinjo vodi staroznani kuhar g. Sernatto. Sprejema se abonente na hrano in deklice v pouk. Na novo urejeni prostori. — Slavnemu občinstvu se najviljudneje priporoča novo ravnateljstvo.

Prodajalko

nekoliko izurjeno v šivanju sprejme

Josip Lavrič

trgovec z manufakturnim blagom na Glincah pri Ljubljani

Vstop takoj. Plača po dogovoru.

Zglasiti se je osebno v trgovino istotam.

FR. KS. KASPER

Ljubljana, Vegova ul., v bližini realke.

Zaloga raznega pohištva

hišnih oprav za spalne in jedilne sobe, vseh vrst tapciranega pohištva, naslanjačev, otomanov, kakor tudi pisarniških oprav, dalje različnih platnenih in lesenih rolo, žaluzij in železnih valčnih zastorov. — Velika množina izgotovljenih oprav za spalne in jedilne sobe vedno v zalogi.

Priznalna pisma, ceniki in vzorci na poljubno razpolago.

Kupujte le najpopolnejše pisalne stroje:

UNDERWOOD

all

SMITH & BROS

Ceniki in razkazovanje brezplačno.

THE REX CO.

Ljubljana, Šelenburgova ul. 7.

Moderne kožuhovine

kakor: ovratnice, mufi, klobuki, čepice za dame, pospode in otroke, otročje garniture, vse v največji izbiri po zelo ugodnih cenah v modni trgovini

P. MAGDIČ, LJUBLJANA

nasproti glavne pošte.

C. kr. državna obrtna šola v Ljubljani.

Šolsko leto 1911/12 se prične v ponedeljek, 6. novembra.

Letos se otvorijo naslednji oddelki:

- I. Delovodska šola mehanično tehnične smeri za kovinske obrtnike. Pouk traja 2 leti.
- II. Šola za stavbne obrtnike (zidarje, kamnoseke in tesarje) s pripravljalnimi tečajem in dvema strokovnima tečajema. Vsak tečaj traja 5 mesecev. S to šolo je v zvezi 3 1/2 mesečni mojstrski kurz za zidarje, ki stoje neposredno pred skušnjo zidarskega mojstra.
- III. Mojstrska šola za stavbno in pohištveno mizarstvo. Pouk traja eno leto.
- IV. Šola za lesno in kameno klparstvo s tremi letniki.
- V. Specialni kurzi za obrtnike in sicer: Za prostoročno, geometrijsko in projekcijsko risanje, za strojeslovje in strojno risanje, za mizarstvo strokovni pouk in mizarstvo strokovno risanje, za oskrbnike parnih kotlov, parnih strojev iz za vlakovodje. Pouk traja 3 do 7 mesecev.
- VI. Javna risarska in modelirska šola. Pouk se vrši vsako nedeljo od 9. do 12. ure dopoldne.
- VII. Ženska obrtna šola z oddelki za perilo, za obleke in za umetno vezenje. Vsak oddelk ima dva letnika. Poleg teh sta dva enoletna ateljeja za šivanje oblek in umetno vezenje.
- VIII. Strokovni kurzi za izobrazbo učiteljskega osebja na obrtnih nadaljevalnih šolah.

Sprejemni pogoji:

Za oddelke I., II., III. in V.: Dovršena ljudska šola, starost vsaj 17 let in učno izpričevalo dotičnega obrta. Za oddelke IV. in VII.: Dovršena ljudska šola in starost 14 let. — Vpisnina znaša 2 K, šolnina 5 K in delavniška taksa 6 K na semester. Ubožne učence je mogoče oprostiti od plačevanja šolnine in delavniške takse.

Vpisovanje se vrši zadnji teden pred pričetkom šole vsak dan od 9. do 12. ure in sicer v pisarni bivše umetno-obrtne strokovne šole (Stari trg 34). Za specialne kurze se bode dan vpisovanja pozneje naznanil.

V javno risarsko in modelirsko šolo sa vpisuje vsako nedeljo do konca šolskega leta.

Natančnejša pojasnila daje podpisano ravnateljstvo.

V Ljubljani, 6. oktobra 1911.

C. kr. ravnateljstvo.

Največja zaloga ur, zlatnine in srebrnine. Lastna tovarna ur v Švici. Tovarniška znamka IKO

H. SUTTNER, Ljubljana

Mestni trg. — FILIALKA: Sv. Petra cesta. — Telefon št. 273.

Naročajte in kupujte „JUTRO“
Izvod samo po 6 vinarjev.

Zavod za ortopedično telovadbo

v katerem se zdravi pod zdravniškim nadzorstvom
raznovrstne skrivljenje hrbtence, izbočen hrbet, neenake rame,
neenaka ledja itd. je v Gosposki ulici št. 8, pritlično.

Pojasnila se dobivajo ob delavnikih od 4. do 5. ure
popoldan istotam.

Trgovec ali obrtnik

mora, ako hoče napredovati, opozarjati občinstvo
na svojo trgovino. Reklama je duša vsakega pod-
jetja in vsak trgovec ali obrtnik,

ki noče biti skrit

samo v svoji ulici, ampak hoče dobiti odjemalce
iz vseh delov mesta in tudi z dežele,

bo inseriral v „Jutru“

ki se čita in je priljubljeno povsod po Slovenskem.

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Južni kolodvor, na peronu.
Državni kolodvor.
Blaž, Dunajska cesta.
Sever, Krakovski nasip.
Piehler, Kongresni trg.
Češark, Šelenburgova ulica.
Dolenec, Prešernova ulica.
Fuchs, Marije Terezije cesta.
Mrzlikar, Sodna ulica.
Šušic, Miklošičeva cesta.
Zupančič, Kolodvorska ulica.
Pirnat, Kolodvorska ulica.
Šenk, Resljeva cesta.
Kotnik, Šiška.
Tivoli, na žel. prel. pri Nar. domu.
Košir, Hišlerjeva ulica.
Stiene, Valvazorjev trg.
Sušnik, Rimska cesta.
Ušenčnik, Židovska ulica.
Kleinstein, Jurčičev trg.
Križaj, Sp. Šiška.

Wislak, Gosposka ulica.
Kustrin, Breg.
Tenente, Gradaška ulica.
Velkavrh, Sv. Jakoba trg.
Sitar, Florjanska ulica.
Blaznik, Stari trg.
Nagode, Mestni trg.
Kanc, Sv. Petra cesta.
Treo, Sv. Petra cesta.
Kušar, Sv. Petra cesta.
Podboj, Sv. Petra cesta.
Elsner, Kopitarjeva ulica.
Bizjak, Bohoričeva ulica.
Remžgar, Zelena jama.
Svetek, Zaloška cesta.
Jamšek, Tržaška cesta.
Jezeršek, Zaloška cesta.
Likar, Glince.
Štrkovič, Dunajska cesta.
Klančnik, Tržaška cesta.

Sprejme se takoj 2 izvežbana pomočnika

za kleparstvo in instalacijo acetilenske
razsvetljave.

Josip Arko, Ribnica.

TEODOR KORN

poprej HENRIK KORN

pokrivalec streh in klepar,
vpeljalec strelovodov ter in-
stalater vodovodov ::

LJUBLJANA
Poljanska cesta št. 8.

Priloga se p. n. občinstva
za izvrševanje vsakršnih kle-
parskih del ter pokrivanje streh
z angleškim, francoskim in tu-
zemskim škrljem, z

asbest-cementnim škrljem
(Eternit) patent Hatschek,
z izbočeno in ploščato opoko,
lesno-cementno in strešno
opoko.

Vsa stavbinska in galanterijska,
kleparska dela v priznani so-
ludni izvršitvi.

Poprave točno in ceno.

Proračuni brezplačno in
poštne prosto.

Največje podjetje konfekcijske stroke je
ogromna trgovina

O. BERNATOVIČ

Ljubljana, Mestni trg 5

katera ima že začetkom seziže

nad 30.000 komadov svežega blaga
po najnižjih cenah

in to

nad 5000 kom. najfinejših oblek za gospode	nad 2000 kom. posamez. hlač in telovnikov
2000 „ najfinejših površnikov, šport- nih in zimskih sukenj	3000 „ oblek za dečke in otroke
3000 „ pelerin	15000 „ najmodernejše konfekcije za dame in deklice.

Solidna postrežba.

Priznana nizke cene.

Rezervni zaklad
nad pol milijona
kron

Kmetska posojilnica ljublanske okolice

Stanje hranilnih
vlog dvajset
milijonov kron

registrirana zadruga z omejenim jamstvom

v lastnem združnem domu v LJUBLJANI Dunajska cesta št. 18

obrestuje hranilne vloge po čistih

4 1/2 %

brez odbitka rentnega davka

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom ter
jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

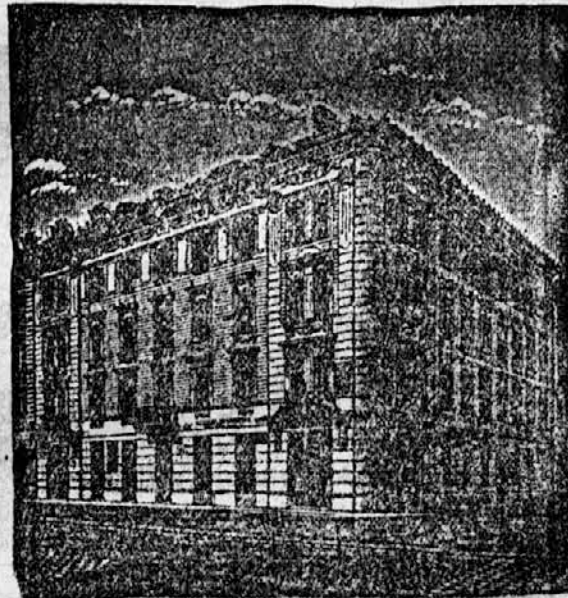
Posojuje na zemljišča po 5 % brez amortizacije ali na amorti-
zacije po dogovoru.

Telefon št. 185 interurban.

Eskomptuje
trgovske menice.

Ustanovljena
leta 1882.

Denarni promet
v letu 1910
K 100.000.000—

Eskomptuje
trgovske menice.

Ustanovljena
leta 1882.

Upravno premoženje
v letu 1910
K 20.500.000—

Račun
pri avstrijski pošti hranilni št. 828.406,
pri ogrski pošti hranilni št. 18.834.

Sprejema zavarovanja človeškega živ-
ljenja po najraznovrstnejših kombina-
cijah pod tako ugodnimi pogoji, ko
nobena druga zavarovalnica.

Vsa čist dobičaki se razdeljuje zavaro-
vancem; dosedaj se ga je izplačalo
K 2.495.719—.

„S L A V I J A“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Reserve in fondi K 54.000.000. Izplačane odškodnine in kapitalije K 109.856.860-58.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovanske-narodne uprave.

Vsa pojasnila daje:

Generalno zastopstvo v Ljubljani v Gosposki ulici št. 12.

Pisarne so v lastni bančni hiši.

Zavaruje poslopja in premičnine proti
požarnim škodam po najnižjih cenah

Zavaruje proti tatvini, razbitju ogledal
in okenskih plošč.

Škoda cenjuje takoj in najkvalitetneje.
Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz štetega dobička izdatno
podporo v narodne in občnokeristne
namene.

Učiteljska tiskarna, Frančiškanska ulica št. 8.

registrirana zadruga z omejenim jamstvom

priloga svojo bogato zalogo najnovejših tiskovin za šole, krajne šolske svete, županstva in druge urade. — Tiskarna sprejema vsa v t-
iskarske in litografske stroke spadajoča dela ter jih izvršuje točno, okusno in po solidnih cenah. — Tiskanje šolskih knjig in časopisov

Lastno založništvo.

Muzikalije.

Telefonska št. 118.

Najmodernejše črke.

Litografija.

Poštne hranilnice št. 76.307.

Del. glavica:
K 8.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond nad
K 800.000.

Stritarjeva ulica št. 2, (lastna hiša)

priloga promese dunajskih komunalnih srač za žrebanje dne 2. novembra t. l. Glavni dobiček K 300.000—, Cena K 18—.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %